

A Kúria a dr. Imre György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Marjay Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.601/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.22.574/2010/10. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. október 3. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.22.574/2010/10. számú ítéletének az első- és másodfokú illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezi, e körben a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 2.M.601/2010/3. számú ítéletét megváltoztatja, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 689.300 (hatszáznyolcvankilencezer-háromszáz) forint elsőfokú, és 689.300 (hatszáznyolcvankilencezer-háromszáz) forint másodfokú eljárási illetéket. Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 689.300 (hatszáznyolcvankilencezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 60.000 (hatvanezer) forint és 16.200 (tizenhatezer-kettőszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s :

A felperes keresete az alperes 2008. június 30-án kelt rendkívüli felmondása jogellenességének megállapítására és ennek jogkövetkezményei alkalmazására irányult.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 2.M.601/2010/3. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt napon belül áfával 887.500 forint perköltséget, az államnak pedig felhívásra 900.000 forint illetéket. A munkaügyi bíróság tényként megállapította, hogy a felperes 1969. óta dolgozott az alperesnél, illetve jogelődjénél, 1990-től vezetőként, 1997. évet követően az alperes elnök ügyvezetőjeként és 2002. július 1-jétől a 2008. évi küldöttgyűlésig terjedő határozott időre az igazgatóság elnöki tisztségét is betöltötte. A felperes felett a munkáltatói jogkörgyakorló az igazgatóság volt.

A 2008. május 20-án kelt végzést követően a felperes vezető állású személyként nem dolgozhatott, illetve újraválasztására nem volt lehetőség. A rendkívüli felmondás meghozatalakor a hét tagú igazgatóságból négy szabályszerűen megválasztott tag egyhangúan megszavazta e döntést. A rendkívüli felmondás szerint 1.) a G. Kft-vel kapcsolatban szabálytalan hitelezés történt, amelyben a felperes is részt vett; 2.) a R.F. Kft. vonatkozásában olyan

kifizetés történt, amely sértette a takarékszövetkezet pénzügyi érdekeit; 3.) 2008. január 1-jén a felperes és B.J. olyan bérleti szerződést kötött a Z. Kft-vel, amely indokolatlanul hátrányos volt az alperesre nézve; 4.) V.F. ügyvezető igazgató vonatkozásában, aki nyugdíjazása miatt a munkavégzés alól 2006. május 1-jével kapott felmentést, a felperes nem foganatosította a szükséges munkáltatói intézkedéseket.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a rendkívüli felmondás pontjában foglaltak valóságok. A G. Kft. 2006. szeptemberben pontos naptári nap megjelölése nélkül nyújtotta be hiteligényét, melyről a C.B. a szabályzatának I. fejezete pontjában foglalt rendelkezéseket megszegve döntött: döntéséről jegyzőkönyv nem készült, és nem volt a határozathozatalkor határozatképes. A C.B. szabályzatának számú mellékletében foglaltak ellenére a határozat nem tartalmazta a fedezettség mértékét. A hitelszerződést 2006. október 2-án a felperes első helyen aláírta 79.000.000 forint összegről szólóan. A G. Kft. 2006. október 4-én ismételten hitelkérelmet nyújtott be. Mindkét hitelkérelemben az ügyvezető arról nyilatkozott, hogy nem áll felszámolás, illetve csődeljárás alatt. A 48.000.000 forint összegű hitelszerződést a C. B. - szabálytalan eljárásban hozott - döntését követően a felperes első helyen írta alá. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint arra tekintettel, hogy az újabb kockázatvállalással az ügyfél tekintetében átlépték a 100.000.000 forintos értékhatárt, a döntés nem felelt meg a takarékszövetkezet Kockázatvállalási Szabályzat pontjának, mivel a döntés az igazgatóság hatáskörébe tartozott volna. A felperesnek, mint elnök-ügyvezetőnek lett volna kötelessége a szabályos eljárás betartása, ezzel szemben a döntéshez szükséges előterjesztés elkészítése, az ügyfélminősítés elvégzése, a fedezet értékelése és a számbavétele során nem tartotta be a hitelezési szabályzat számú mellékletében előírtakat. Mindkét esetben hiányzott az ügyfél köztartozásaival kapcsolatos dokumentáció, és az ügyfélminősítéshez szükséges dokumentumok is hiányosak voltak. Nem tett eleget továbbá a Fedezetértékelési Szabályzat 15. oldal 4. pontjában foglaltaknak sem. Az előterjesztések nem tartalmazták az ügyféllimitet, ellentétben a kockázatvállalási szabályzat pontjában meghatározottakkal. A kezes vonatkozásában a 14/2001. (III.9.) PM rendelet 8. (3) bekezdés a) pontja ellenére nem végeztek ügyfélminősítést. A bankgarancia engedményezése kapcsán nem tettek eleget a Fedezetértékelési Szabályzat pontjában foglaltaknak. A hitelkihelyezésről történő döntés előtt mint első számú vezető nem győződött meg a szükséges fedezetek, illetőleg biztosítékok meglétéről, annak valós értékéről és érvényesíthetőségéről. A felperesnek, mint elnök-ügyvezetőnek tisztában kellett lennie azzal, hogy a G. Kft. terheletlen ingatlanfedezetet nem tud felajánlani, más pénzintézeteknél nagy hitelállománya van. A G. Kft. felszámolásának megindításáról szóló közlemény 2007. április 19-én jelent meg. Az alperes alapszabálya pontja és az SzMSz pontja

megalapozza a felperes felelősségét.

A rendkívüli felmondás pontja kapcsán megállapította, hogy a R.F. Kft. részére 2008. március 18-án 6.513.531 forint értékű árbevételből 3.000.000 forint, 2008. április 11-én 2.015.705 forint bevételből 1.000.000 forint készpénz kifizetését engedélyezte B.J. alperesi ügyvezetővel és Cs.I. főkönyvelővel együtt a felperes annak ellenére, hogy a R. csoport összes lejárt tartozása 2008. márciusában is már a 120.000.000 forintot meghaladta. Ezért az összesen 4.000.000 forint kifizetés jogszerűtlen, mivel nagy kockázatvállalásnak minősül, és a felperes nem tartotta szem előtt az egyébként igazgatóság hatáskörébe tartozó intézkedéskor az alperes érdekeit. A munkaügyi bíróság a rendkívüli felmondás pontja körében megállapította, hogy a felperes és B.J., mint bérlők által 2008. január 1-jén aláírt bérleti szerződésben az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a M., Sz.L. utca található üzlethelyiségből 14 m² területet záloghitelezési tevékenységre bérbe vesz havi 1.000.000 forint bérleti díjért a Z. Kft.-től. Belefoglalták a szerződésbe azt is, hogy a bérleti díj tartalmazza a goodwill értéket is. Ennek semmilyen jogalapja és előzménye nem volt, ilyet az alperes korábban egy esetben sem kötött ki hasonló jellegű szerződésekben. Ez az összeg az alperesre indokolatlanul hátrányos, jelentősen eltér a M.-n és környékén kialakult mértéktől, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között feltűnően nagy az értékkülönbség. Az elsőfokú bíróság a rendkívüli felmondás pontjával kapcsolatosan megállapította, hogy V.F. ügyvezető igazgató a munkavégzés alóli felmentése ellenére a használatában álló személygépkocsit 2006. decemberig nem adta le, a takarékszövetkezet MOL kártyájával tankolt. Az alperes eszközeit ügyvédi felszólításra, 2007. januárjában adta vissza. A felperes mulasztást követett el, amikor a munkakör átadásakor nem intézkedett az alperesi eszközök leadásáról, a benzinköltség és a használati díj megfizetéséről. A munkaügyi bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapította, és a felperes maga sem vitatta, hogy a rendkívüli felmondásban hivatkozott szerződéseket aláírta, illetve a korábbi ügyvezető vonatkozásában felhívott mulasztások megtörténtek. A rendkívüli felmondás 1. és 4. pontja kapcsán alaptalanul állította a rendkívüli felmondásra nyitva álló szubjektív határidő túllépését. A tanúk vallomásából a bíróság megállapította, hogy csak 2008. június 30-án jutott az igazgatóság tudomására teljes terjedelemben az a tevékenység, ami miatt a rendkívüli felmondást kiadta. A rendkívüli felmondás indokolása valós és okszerű. A felperessel szemben folyamatban lévő büntetőeljárás eredményétől függetlenül a munkáltató intézkedésében felhozott kötelezettségszegések alapján jogszerű a rendkívüli felmondás [Mt. 96. § (1) bekezdés a) pont]. Az alperes cégirataiból, szervezeti és működési szabályzatából, alapszabályából, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság jogerős 10.G.15-08-040091/28. számú ítéletéből arra a következtetésre jutott, hogy a rendkívüli felmondásról döntő munkáltatói jogkörgyakorló igazgatóság

határozatképes volt. Az alperes a Szövetkezeti törvény 35. § (1) bekezdésében, valamint a 37. § (1) bekezdésében meghatározott minimum létszámmal az igazgatóságot megválasztotta, így ennek működése négy fővel is törvényes volt figyelemmel arra is, hogy az SzMSz alapján mindaddig nem kötelező a hét tagú igazgatóság létszámának pótlása, amíg a létszáma három fő alá nem csökken. Szabályszerű az igazgatóság döntéshozatala, mert a tagoknak több mint kétharmada jelen volt az ülésen. A munkaügyi bíróság a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontja alapján - miután a per tárgyát pénzkövetelésnek tekintette - 15.000.000 forint pertárgyértékre vetítve az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelezte a felperest a kereseti illeték, míg a Pp. 77. és 78. §-a alapján a felperesi perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdését is figyelembe véve. A felperes fellebbezése folytán eljáró Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.22.574/2010/10. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét részben megváltoztatta. Az alperesnek fizetendő perköltség összegét 700.000 forintra leszállította, egyebekben a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára 350.000 forint másodfokú perköltség, az állam javára 900.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. A megyei bíróság osztotta a munkaügyi bíróság álláspontját, mely szerint az igazgatóság négy fővel is törvényesen működött. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 10.G.15-08-040091/28. számú ítélete a megválasztott hét fő igazgatósági tagból három fő esetében állapította meg, hogy a választásuk nem volt jogszerű, de a határozatok nem tartalmazzák, hogy a további négy igazgatósági tag megválasztása szabálytalan lett volna. A felperes alaptalanul állította a rendkívüli felmondás elkésztettségét. Az igazgatóság csak a F.K. által 2008. június 26-án készített, június 30-án megismert jelentésből szerzett tudomást arról, hogy a felperes milyen tevékenységet fejtett ki a G. Kft-nek, a R.F. Kft-nek nyújtott hitel, a Z. Kft-vel megkötött bérleti szerződés, valamint V.F. munkavállaló kapcsán.

A korábbi felügyelőbizottsági és igazgatósági ülések jegyzőkönyvéből és határozatából ezzel ellentétes következtetés nem vonható le, és az sem, hogy a felperesnek a G. Kft-nek nyújtott hitelezésben kifejtett tevékenységét értékelték volna a prémium 20 %-kal történő csökkentésekor.

A másodfokú bíróság egyetértett a munkaügyi bíróság döntésével, miszerint a rendkívüli felmondásban felhozott indokok valóságosak és megalapozzák külön-külön is a rendkívüli felmondást. A felperesnek az SzMSz és a munkaköri leírás szerint az alperes szövetkezet érdekeit szem előtt tartva kellett volna eljárnia minden terhére rótt esetben.

A felperesnek, mint a szövetkezet elnökének ellenőrzési kötelezettsége volt. Nem az elvárható módon végezte a munkáját és

ezzel az alperesnek kárt okozott:

I. a) A G. Kft-nek nyújtott hiteleknel ellenőriznie kellett volna azt, hogy a C.B. a rá vonatkozó szabályok szerint járt-e el, és észlelnie kellett volna azt, hogy a második hitel folyósítása esetében a hitelt kérő részére 100.000.000 forint feletti hitelt nyújt a szövetkezet, és erről a döntés az igazgatóság hatáskörébe tartozik. b) A R.F. Kft. ügyében szintén az igazgatóságnak kellett volna döntenie a ROXY gazdasági csoport 100.000.000 forint feletti tartozása miatt. II. a) A Z. Kft-vel kötött bérleti szerződés aláírásakor a felperes tudatában volt annak, hogy az alperes 6.000.000 forintot hitelezett a Z. Kft-nek, amelyet az nem tudott visszafizetni, hiszen már kétszer kellett meghosszabbítania a szerződés lejártát. Ennek ellenére a felperes nem olyan módon kötötte meg a szerződést, hogy az alperes által hitelként kifizetett összeg és kamatai egy része kiegyenlítésre kerüljön a bérleti díjból, hanem teljes egészében megfizette a bérleti díjat a Z. Kft-nek. b) A felperesnek, mint vezetőnek ellenőriznie kellett volna a V.F. igazgató felett munkáltatói jogot gyakorló B.J.-t, és intézkednie kellett volna arra, hogy a volt ügyvezető a személygépkocsijával és a MOL kártyájával elszámoljon, vagy a többlethasználatért a szükséges díjat megfizesse.

A megyei bíróság osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy a pertárgyérték - miután az a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos - az egy évi átlagkereset, vagyis bruttó havi 957.415 forinttal számolva 11.488.980 forint. Ezért az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét ez alapján leszállította, az elsőfokú illeték összegére vonatkozó rendelkezést helyben hagyta, és az abban foglalt összegnek megfelelő másodfokú illeték megfizetésére kötelezte a felperest. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős határozat hatályon kívül helyezését, a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, a jogkövetkezmények tekintetében az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Hivatkozása szerint a bíróságok nem vizsgálták, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a rendkívüli felmondás 1. és 4. indokáról mikor szerzett tudomást. Ezen pontok esetében ugyanis az alperes az Mt. 96. § (4) bekezdésében előírt tizenöt napos határidőt elkéste. A rendkívüli felmondás pontjában meghatározott cselekménnyel kapcsolatos tény az igazgatóság előtt már ismert volt. A 2008. január 11-én tartott ülésen megismerte mind a 2007. évi, mind a 2008. január 5-ei jelentést, és a hitelnyújtásban való közreműködésére tekintettel a prémiuma 20 %-kal történő csökkentéséről intézkedett. A munkáltató a rendkívüli felmondás 4. pontjára elkésetten hivatkozott. F.K. tanú vallomásaiban előadta, hogy a volt ügyvezető gépjárművel való elszámoltatásának a kérdése már 2007. január hónapban felmerült az igazgatósági ülésen, és e körben az ügyvédi felszólítás 2007. január 10-én, az igazgatósági határozat pedig 2007. január 12-én kelt. A 2003-2007. közötti években hatályos SzMSz. szerint V.F. elszámoltatásával kapcsolatosan az új ügyvezető lett volna jogosult

eljárni, miután ő gyakorolta a munkáltatói jogkört. Az R.F. Kft. ügyében szabályszerűen járt el. Nem kellett az összesen 4.000.000 forint árbevétel kiengedéséhez az igazgatóság jóváhagyását beszerezni, mert az nem új hitelengedélyezés volt, hanem egy meglévő hitelügyletkezeléshez kapcsolódott. A 3. rendkívüli felmondási ok megalapozatlan. Az alperes nem folytatott le vizsgálatot, a perben pedig az általa készíttetett könyvszakértői véleményt nem cáfolta meg. Konkrét üzleti értéke a zálogfióknak volt, amely M. SZ. út alatt működött eredményesen, és amelyet a Z. Kft. működtetett. Ez a zálogfiók 1000 fő feletti ügyfélszámmal és 50 millió forint hitelállománnyal rendelkezett. A szakvélemény szerint a kikötött bérleti díj a bérbeadó cselekményétől való tartózkodására és kötelezettségvállalására tekintettel a piaci értékhez közelített. A rendkívüli felmondás meghozatalakor az igazgatóság nem volt határozatképes, ezért úgy kell tekinteni, mintha a döntés meg sem született volna. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság első- és másodfokú ítéletben hivatkozott határozata olyan megállapítást nem tett, hogy amennyiben nem az alapszabályban meghatározott létszámban választották meg az igazgatóság tagjait, akkor a törvényben meghatározott minimum létszámmal is határozatképesnek minősül. Ezen ítélet csak a választás törvényességét vizsgálta, és addig, amíg a jogerős ítélet az igazgatósági tagok választására vonatkozó alperesi határozatot nem helyezte hatályon kívül, addig ez a közgyűlési határozat érvényes és hatályos volt. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet a rendkívüli felmondást a pontban olyan indokkal is kiegészítette, amelyet az nem tartalmazott. Sérelmezte a megállapított első- és másodfokú illeték összegét, mert a 11.488.980 forint pertárgy értékre vetítve ennek 6 %-os mértéke helyesen 689.000 forint.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy határozatképtelenség okán a rendkívüli felmondásról szóló igazgatósági határozat nem joghatályos.

A felperes által is hivatkozott 2006. évi X. törvény (Szvt.) 35. § (1) és (3) bekezdését az eljáró bíróságok az alperes alapszabályával összevetve helyesen értelmezték, és helytállóan állapították meg, hogy az Szvt. 35. § (3) bekezdés alapján a rendkívüli felmondás meghozatalakor az igazgatóság határozatképes volt, miután ahhoz elegendő ha legalább két fő jelen van. Az alapszabály szerinti hét fős létszámból a jogszerűen megválasztott négy fő jelen volt, és egyhangúlag döntött a felperes jogviszonyának megszüntetéséről. Az igazgatóság e határozatát az annak eldöntésére hatáskörrel rendelkező Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt senki nem támadta meg, törvényességi eljárást ezzel kapcsolatosan nem kezdeményeztek, így alaptalanul állította a felperes az igazgatósági határozat joghatályának hiányát. A felperes alappal hivatkozott arra, hogy a rendkívüli felmondás 1. és 4.

pontja vonatkozásában a rendkívüli felmondás elkésett. Az iratokhoz csatolt 2008. január 11-ei igazgatósági ülésről készült jegyzőkönyv szerint az ülés második napirendi pontja volt a vizsgálóbizottság jelentésének ismertetése. Itt a vizsgálóbizottság javasolta a felperes prémiumkeretének 20 %-kal történő csökkentését. A tárgyalási jegyzőkönyvben pedig F.K. a felügyelőbizottság elnöke, egyben a vizsgálóbizottság elnöke azt vallotta, hogy a „G.-ügyet” a vizsgáló bizottság teljes egészében feltárta. Megnézték az OTIVA és a PSZÁF, valamint a belső ellenőrzés anyagait is, és ezeket mind összehasonlították. Az igazgatósághoz az ezek alapján készült vizsgálóbizottsági jelentést beterjesztették (34. oldal 4., 8., 9., 10. bekezdés). Az igazgatóság akkor azt a munkajogi következtetést vonta le, hogy a felperes prémiumát 20 %-kal csökkenti (36., 37. oldal). E tanú vallomásából megállapítható az is, hogy az ő felvetésére azon az ülésen, amelyen az ügyvéd megbízásáról határozat is született, az igazgatóság vizsgálta a volt ügyvezető, V.F. gépkocsihasználatával és a gépkocsi visszaszolgáltatásával kapcsolatos kérdést (jegyzőkönyv, 44., 45. oldal). Az alperes pedig csatolta a 2007. január 10-ei ügyvédi felszólítást és a 2007. január 12-ei igazgatósági határozatot. A felperes által helyesen hivatkozott bírói gyakorlat szerint a kötelezettségszegés gyanújának felmerülése esetén haladéktalanul intézkedni kell az ügy kivizsgálásáról, továbbá az érdemi vizsgálat befejezését követően a döntést haladéktalanul meg kell hozni (EBH.1999.46., BH.2007.425.). Erre tekintettel a rendkívüli felmondás 1. és 4. pontjában foglaltakra az alperes elkésetten hivatkozott [Mt. 96. § (4) bekezdés]. A rendkívüli felmondás pontja vonatkozásában az eljáró bíróságok a tényállást helytállóan állapították meg [Pp. 206. § (1) bekezdés], és helytálló az abból levont jogkövetkeztetésük is. A felperes által sem vitatottan a takarékszövetkezet adós csoportként kezelte a R.F.Kft., a R. Kft., illetve SZ.S. hiteleit. A hitelállományt az alperes is már egy takarékszövetkezettől vette át. A R.F. Kft. már hosszabb ideje nem tudott a hiteltörlesztési kötelezettségének eleget tenni, ezért az összesen 4.000.000 forint kifizetésével a 100.000.000 forint feletti tartozásra tekintettel nem lehetett volna új lehetőségekhez juttatni. A felperes tehát a döntése meghozatalakor nem a munkáltató jogos gazdasági érdekének figyelembe vételével járt el. A rendkívüli felmondás pontja azt róta a felperes terhére, hogy a Z. Kft-vel a m. 14 m²-es üzlethelyiségre kötött bérleti szerződés bérleti díja indokolatlanul hátrányos, jelentősen eltér a M.-n és környékén kialakult mértéktől (20.000 - 100.000 Ft). A szolgáltatás, valamint az ellenszolgáltatás között feltűnően nagy az értékkülönbség, az alperesnek indokolatlanul jelentős kárt okozott a felperes. A bérleti díjba úgy foglaltak goodwill értéket, hogy annak jogalapja nem áll fenn és korábban ilyenre példa sem volt, ilyen jellegű szerződéseket az alperes nem kötött. Erre tekintettel a másodfokú bíróság jogszerűen vizsgálta, hogy az ügylet megkötésekor a felperes a munkáltató jogos gazdasági

érdekeit veszélyeztette-e. Ebben a körben vizsgálat tárgyává tehető volt, hogy a bérleti szerződés megkötésekor a felperes tudatában volt annak, hogy az alperes a Z. Kft-nek 6.000.000 forintot hitelezett, amelyet az visszafizetni akkor még nem tudott. A felperes által készítettett, Gy.I. igazságügyi könyvszakértő véleménye a bírói gyakorlat szerint nem bizonyíték, hanem a fél nyilatkozata (BDT.2003.759.), tartalmában pedig nem volt alkalmas a felperes védekezésének alátámasztására. A szakvélemény is hangsúlyozza, hogy pontosan nem tudja meghatározni a Z. Kft. általi kötelezettségvállalások piaci értékét. Ennek ellenére nem találta a szolgáltatások, ellenszolgáltatások mértékét feltűnően értékaránytalannak arra tekintettel sem, hogy sem a kft-nek a zálogtevékenységgel összefüggésben felmerült költségei, sem az alperesnek e tevékenységhez kapcsolódó költségei nem voltak számára ismertek. A szakvéleményét pedig a felperes által szolgáltatott adatokra alapította.

Minderre tekintettel helytálló a másodfokú bíróság által levont jogkövetkeztetés, hogy a felperes a szervezeti és működési szabályzatban és a munkaköri leírásban foglaltak ellenére a jogszabályok és belső szabályzatok szerinti alperesi működés megszervezése során elmulasztotta a tőle mint vezetőől fokozottabban elvárható gondosságot, és a munkáltató jogos gazdasági érdekeit veszélyeztette. Ezzel jogszerű alapot szolgáltatott a rendkívüli felmondáshoz (EBH.2004.1056., BH.2007.386.). A felperes alappal sérelmezte a megállapított első- és másodfokú eljárási illeték összegét, mert az helyesen a 11.488.980 forint pertárgy értékre vetítve 689.300 forint. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a per főtárgya vonatkozásában a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta, míg az első- és a másodfokú illeték összege tekintetében a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján e körben hozott másodfokú döntést hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság rendelkezését megváltoztatta, és az illeték mértékét első fokon az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja, másodfokon a 46. § (1) bekezdés alapján állapította meg a pertárgyérték 6 %-ában. Kötelezte továbbá a pervesztes felperest a felülvizsgálati eljárási illeték Itv. 54. § (1) bekezdés alapján számított összege megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (1) bekezdése alapján. A túlnyomórészt pervesztes felperes a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Budapest, 2012. október 3.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s.k. bíró
A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő